

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 8. Vasario (February) 16, 1924 Metai IV

"Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879."

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.50	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuose:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

"DRAUGAS" PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

E V A N G E L I J A

Antrajam Užgavėnių Sekmadieniui

Lk. 8, 4-15.

Anuo metu: didžiausiai miniai sueinant ir iš miestų besiskubiant pas Jėzų, sakė prilyginimą: kuris sėja išėjo sėtų sėklą: ir besėjant vienas krito šale kelio ir tapo sumyntas ir dangaus lakunai sulesė ją. Ir kita nukrito ant uolos ir išdygus nudžiuvo, nes neturėjo drėgnumo. Ir kita nukrito tarp erškečių, ir drauge išdygę erškečiai nustelbė ją. Ir kita nukrito į gerą žemę: ir išdygusi atvedė šimteriopą vaisių. Tą sakydamas šaukė: kas turi ausų klausyti, teklauso. Bet jo mokiniai klausė jo kokis tai yra prilyginimas. Jiems jisai tarė: Jums yra duota Dievo karalijos slėpinius žinoti, o kitiems prilyginimais: kad žiūrėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. O šitas prilyginimas yra: sėkla yra Dievo žodis. O kuri šale kelio, tie kurie girdi; paskui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdžių, kad įtikėję netaptų išganyti. Nes kuri ant uolos: kurie išgirdę džiaugsmingai priima žodį: ir šie neturi šaknų: jie iki laikui tiki ir pagundos laiku atsitraukia. O kuri krito į erškečius, tie yra, kurie girdėjo ir eidami rupesčiais lobiais, gyvenimo lepumais duodasi nustelbti ir neatveda vaisiaus. O kuri į gerą žemę: tie yra, kurie ir geriausia širdim klausydami palaiko žodį ir kantrybe atveda vaisių.

EVANGELIJOS PAAIŠKINIMAS.

Palyginimo tikslas.

Palyginimo apie sėklą tikslas yra vaizdžiai nupiešti Dievo Žodžio arba apskritai Dievo Karalijos likimas, kurio ji susilaukia žmonių sielose.

Palyginimas parodo, kad Dievo Karalija del įvairių kliučių, kurių pasitaiko žmonių širdyse, nevienodai buva žmonių priimama.

Šis palyginimas taikomas yra visiems, žydams ir stabmeldžiams, nusidėjėliams ir teisiems, atsižvelgiant į kiekvieno dvasios stovį; ar tai kad reiktų kam iš netikėjimo eiti prie tikėjimo, ar kad iš tikėjimo reiktų žengti prie malonės stovio, ar tai iš malonės stovio reiktų eiti prie tobulybės.

Palyginimo pritaikimas.

Sėkla reiškia pirmoje eilėje Dievo žodį, Dievo apreiškimą, tikėjimo tiesas; bet tolesne prasme sėkla reiškia visą išganymo tvarką Dievo nustatytą, kitaip sakant (Dievo Karalystę, Bažnyčią, su visomis jos antgamtinėmis priemonėmis išganymui įgyti; galų gale sėkla reiškia net Patį Kristų, kuris save teikėsi palyginti su sėkla (Jo. 12,24).

Dirva reiškia pasaulį, žmogų ir žmogaus širdį.

Sėjikas yra Dievas, Kristus ir kiekvienas, kuris Jo įgailojimu skelbia Dievo žodį, tarpininkauja dušių išganymo reikaluose.

Sėja reiškia Dievo žodžio skelbimą ir priemonių išganyti sielai teikimą.

Sėklos likimas yra dvejopas: ji lieka bevaisė ar atneša vaisiaus.

I. Sėkla lieka *bevaisi* ir eina per niek trejopos rūšies sąlygose.

1. Jei sėkla puola ant ar šalia kelio.

Kelias, takas neturi dirvos ypatybių, kad jame galėtų sėkla dygti, nes žemė yra kieta, neišarta. Sėkla puolusi į tokią žemę lieka ant jos paviršiaus ir buva arba praeivių sumindžiota ar dangaus paukščių sulėsta.

(Tuo budu yra dvi sėklos nevaisingumo priežastis: vidu-

jinė — žemės kietumas; aiškutinė — praeiviai ir paukščiai.

Šiuo dirvos kietumo paveikslu atvaizduoti žmonės, kurie dėl savo širdies kietumo, išsiblaškimų, pasauliškumo ir prisirišimo prie žemės yra nejautrus dėl antgamtinių dalykų, yra dėl jų abejingi, apsnudę. Tai yra tikri mūsų laikų *pasaulio žmonės*. “Jie girdi žodį, bet jo nesupranta dėl savo širdies kietumo.

O prie to prisideda dar išsiblaškymas ir piktoji dvasia. Ir štai Dievo žodis jau yra iš širdies pašalintas ir tikėjimas visai nyksta....

2. *Jei sėkla puola į akmeninę dirvą, kuri nėra užtenkamai minkštos žemės. Į tokią dirvą puolusi sėkla, tiesa, išdygsta, bet negalėdama giliau įleisti savo šaknų, saulei kilus, nudžiusta, nes nėra reikalingo augimui drėgnumo, ir veikia miršta.*

Ir čia nurodytos yra dvi nevaisingumo priežastis: vidutinė — dirvos negilumas; aiškutinė — saulės kaitra.

Šituo paveikslu atvaizduoti žmonės, kuriems truksta vidutinės tvirtybės, pastovumo, drąsos, kad galėtų kilus įvairioms sunkenybėms atsispirti ir išlaikyti celybėje savo tikėjimą ir malonę.

Tai yra jausmų žmonės, kurie daugiausiai svajonėmis gyvena.

Jie priima Dievo žodį džiaugsmingai ir karštai pradžioje jam pritaria, bet tas Dievo žodis nėra įdiegtas jų valioje, tik jausmuose, kurie juk yra nepastovūs ir priklausu įvairių aiškutinių įspudžių.

Todel toki žmonės tiki tik laikinai. Kilus kokioms

sunkenybėms, persekiojimams, prispaudimams — jie puola dvasia, pasipiktina ir visiškai atpuola.

3. *Jei sėkla puola į tinkamą dirvą, kuri tačiau nėra puri, pilna piktažolių, kukalių, erškiečių.*

Tuomet kukaliai auga drauge su sėkla, bet greičiau. Jie atitraukia nuo sėklos drėgnumo ir šviesos ir užslopina augalą.

Čia bavaisingumo priežastis tėra viena: dirvos negrynumas.

Šiuo paveikslu atvaizduoti žmonės, kurie savo širdį yra atidavę laikiniems rūpesčiams, turtams ir kitiems geidimams, ypač gi gyvenimo ir kuno smagumams.

Tai visa užslopina jų sieloje aukštesnius siekimus, prieš kurių juos žadino malonė.

*II. Bet sėkla susilaukia ir geresnio likimo, jei ji krin-
ta į gerą dirvą.*

Tuomet ji išdygsta, auga sparčiau, ir atneša gausų vaisių, net kai kur šimteriopą.

Vaisingumo priežastis — tai dirvos gerumas.

Žmoguje tas gerumas yra jo širdies stovis, kurs šalina visa tai, kas trukdo sėklai vaisių išduoti.

Žmogus privalo klausyti Dievo žodžio ir jį priimti į savo širdį. O toji širdis turi būti minkšta, jautri, išsverminga. Ji privalo būti gryna nuo visokių piktų geidimų ir žemiškų siekimų.

Tuomet ji atneša Dievo molonės padedama gausų tikėjimo, nuopelno ir tobulėjimo vaisių. X.

TAUTOS ŠVENTĖ.

Miglotas dangus valandėlei nušvito,
Saulutė pažvelgė į žemę linksmiau,
Umai našta, slėgusi sielą, nukrito,
Nuvargus krutinė alsuoja lengviau.

Kasdieninį trusą šalin atidėję,
Tautos šventę tinkamai leiskim sau švęst,
Kad ryt vėl, iš naujo dvasia sustiprėję,
Įtoliau sunkų darbą galėtumėm tęst.

Tegul šita šventė tautos iškilminga
Kiekvieną šiaudinę bakužę palies,
Tegul užgiedos visur himną galingą,
Nuo Klaipėdos lig Gedimino pilies!

Pagerbkime šiandien aukų kraują brangų,
Teskamba trimitai, tegaudžia varpai,
Tekyla galingi garsai jų į dangų,
Tegul juos išgirs mūsų didvyrių kapai!

Užmirškime vargus, kurie laukia ryt dieną
Šviesos mūsų šventės lai nieks nesudrums,
Pavojų mirties atsidurt — ne naujiena.
Nes priešai klasingi nuolat gresia mums.

Nors daug padaryta, bet eibės dar lieka,
Prie viso ko reikia dar mums pasirengt;
Kad mūsų darbai nenueitų per nieką,
Įtempt visas pajėgas reik pasistengt.

Daugiau reik darbštumo, doros ir vienybės,
Mažiau atkaklumo ir žodžių tuščylių...
Turtėkim daugiau ištvermės ir kantrybės,
Mokėkim pasmerkt ydas mūsų pačių!

Įėvynės vardan visi stoję į darbą,
Tikime skaisčia žvaizžde Lietuvos;
Nors priešai mūsų duksta, su Dievo pagalba,

Išsisim laimėtojai mes iš kovos.

Valio, nepriklausoma mūsų Įėvynė,
Valio, jos gynėjai, valio, jos valdžia!
Tikim, ateis laimingesnė gadynė,
Jai laidas geriausias — kloties mūsų pradžia.

J. Turčiniškis.

BRANGIOS SUKAKTUVĖS.

Šiandien, Vasario 16 dieną, sueina ŠEŠI METAI, kai mūsų senoje sostinėje Vilniuje susirinkę tautos atstovai, Lietuvos Tarybos nariai, pareiškė visam pasauliui visos tautos vardu, kad LIETUVA PRIVALO BUTI ATSTATYTA NEPRIKLAUSOMA VALSTYBĖ.

Tai įvyko Vasario 16 dieną, 1918 metais.

Toji diena yra brangi kiekvienam lietuviui mylinčiam savo Tėvynę — Lietuvą.

Toje dienoje buvo sutraukti visi pančiai uždėti lenkų, rusų ir vokiečių ir per ilgus amžius varžantieji mūsų tautos laisvę.

Per 500 metų mes, lietuviai, ėjom sunkią vergiją.

Slėgė mus žiauri baudžiava, kuri buvo nužėminusi mus iki gyvulio vertės. Galėjo mus tuomet mainyti šunimis, plakti rykštėmis, nusavinti moterų ir merginų dorą ir garbę.

Slėgė mus ir galinga gruobonio rusų kumštis. Mūsų kalba, mūsų budas ir papročiai, mūsų žemė iš mūsų buvo plėšiama.

Slėgė mūsų galop ir nuožmaus vokiečio ranka, suteriojusi mūsų šalį ugnimi ir kardu.

Bet subirėjo galiunų sostai ir nuožmaus prispaudimo laikai pasibaigė.

Lietuvai nušvito laisvės žvaigždė.

Ir tos laisvės ištroškusi lietuvių tauta po 500 metų žiauriausios vergijos savo atstovų lupomis tarė: noriu būti laisva ir nepriklausoma valstybė, noriu ir privalau laisvai tvarkytis savo šalyje.

Jau šeši metai praslinko nuo tos atmintinos dienos.

Ir ką gi mes matome?

Tas tautos noras išsipildė.

Šiandien Lietuva turi savo valdžią, savo kariuomenę, savo pinigus, savo įvairių rūšių mokyklų ir įstaigų.

Šiandien Lietuva tvarkosi laisvai ir neprigulmingai.

Džiaugsmas apima mūsų širdį dėl Tėvynės atgimimo ir Jos laisvės.

Džiaugdamiesi šiandien, mes neprivalome tačiau užmiršti, kad mūsų Tėvynės nepriklausomybės Davėjas pirmoje eilėje yra Galybių Viešpats. Tai Jisai, įstabiais keliais tvarkydamas tautų likimą surėdė, kad mūsų Tėvynė galėjo laimingai išplaukti iš baisių per amžius ją blaškusių audrų ir atsikvėpti laisvai.

Jam tad pirmiausiai priklauso šiandien mūsų giliausio dėkingumo jausmai.

Mes privalome šiandien, kaip prieš 2500 metų žydų tauta grįžusi iš Babilionijos vergijos ir atstačiusi savo laisvą valstybę, giedoti:

“Džiaugis, Sijon, giedoki Viešpačiui naują giesmę ir garbink Jį naujuose tavo rumuose.”

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Nuo Redakcijos. Kažin kas pasirašęs raidėmis Z. M. S. D. iš Chicagos prisiuntė kelis klausimus taip neaiškiai parašytus, kad sunku ir suskaičiuoti o dar sunkiau sugaudyti mintį, kuri rašytojo norėta išreikšti.

Todel tuos klausimus pakartojame savo žodžiais, kiek galėjome juos suprasti.

Tegul tad rašytojas Z. M. S. D. mums dovanoja, jei gal kur netaip, kaip jo norėta, klausimai sustatyti.

Kad ateičiai išvengus nesusipratimų, prašytumėm aiškiau ir tiksliau rašyti.

Klausimas. 174 metais po Jėzaus mirčiai buvo sutvarkyta, kad apsivedimas be kunigo benedikeijos (palaiminimo) yra nelegalus, neteisėtas.

Taigi išeitų, kad šliubai tų, kurie buvo vedę prieš 174 metus, buvo netikri, nelegalūs. Ar tiesa? *Ž. M. S. D.*

Atsakymas. Nieks taip nesukelia tikinčiojo širdyje įvairių abejojimų, kaip savo tikybos nežinojimas.

Kas gerai žino Katalikų Bažnyčios mokslą, tas ir abejojimų neturi.

Kas jo nežino arba mažai nežino, tam dažnai susimaišo galvoje. Jis laiko dažnai Bažnyčios skelbiama tiesa tai, ko Bažnyčia visai nemokina.

Ir Tamstos klausimas apie moterystės benedikeiją parodo, kad esi nevisai su Bažnyčios mokslu apie ją susipažinęs.

Atsakydami tad į Tamstos klausimą išdėstysime, ką Katalikų Bažnyčia mokina apie jungtųjų palaiminimą. Tuomet Tamstos klausimas savaime bus išrištas.

Moterystė yra pačios prigimties ir Dievo įstatymo reikalaujama sutartis tarp vyro ir moteris, kuria juodu pasizada ligi gyvos galvos drauge gyventi tikslu auginti ir auklėti vaikučius. "Veiskitos ir dauginkitos ir pripildykite žemę.... Paliks žmogus savo tėvą ir motiną ir glausis prie savo moters; ir bus du viename kune." (Pradž. 1, 28 ir 2, 24).

Kristus atėjęs į šią žemę tą prigimtinę moterystės sutartį iškėlė į sakramento garbę. Šv. Povilas savo laiške Efeziečiams pakartodamas aukščiau minėtus šv. Rašto žodžius: "Paliks žmogus savo tėvą..." (Pradž. 2, 24), prideda: "Ta paslaptis didelė: aš sakau Kristuje ir Bažnyčioje." (Efez. 5, 31-32).

Tuo budu moterystės sutartis tarp krikščionių budama dvasinių jungtvių tarp Kristaus ir Bažnyčios ženklas įgijo aukštos garbės, tapo sakramentu t. y. ženklu, kuriuo Kristus teikia stojantiems į moterystę ypatingų malonių moterystės priedermėms tinkamai eiti.

Toji pati sutartis, kuri ir prieš Kristų buvo moterystės ryšys, ir po Kristui liko moterystės ryšiu su tuo tik skirtumu, kad krikščionių moterystės sutartis yra drauge sakramentas.

Iš čia aišku, kad ne Bažnyčios apeigos, benedikeijos sudaro moterystės sakramentą, bet pati sutartis teisėtai padaryta tarp krikščioniškųjų porų.

Tiesa, kadangi moterystės sutartis yra sakramentas, Bažnyčia turi teisės nustatyti budą, kaip toji sutartis turi įvykti tarp krikščionių. Kaip pasaulinė valdžia tvarko įvairius medžiaginius dalykus surištus su moteryste, pavyzdžiui nustato teises dėl turtų, dėl vaikų paveldėjimo tėvų nuosavybės ir tt.; taip ir Bažnyčia tvarko moterystės sutartį, kad ji būtų ne žalinga šeimynai ir visuomenei, bet naudinga ir neštų jai palaimos ir gerovės.

Todel ir Bažnyčia nustatė, kad moterystės sutartis tarp krikščionių būtų daroma Bažnyčios atstovui t. y. klebonui ir dar dviem asmenim dalyvaujant, kaipo liudininkams.

Moterystės sutartis tarp katalikų padaryta be šitų liudininkų skaitosi nelegali, netikra, be vertės.

Visokios kitos apeigos, kaip va, palaiminimas naujavedžių, žiedų teikimas ir kitos maldos nesudaro esybinės moterystės sakramento dalies. Tai visa yra šventi papro-

čiai, Bažnyčios nuo senų senovės įvesti, pagražinantieji tą svarbų moterystės aktą.

Toks yra Bažnyčios mokslas ir įstatymas.

Taigi Tamstos tvirtinimas, buk 174 metais po Kristaus mirčiai buvę sutvarkyta, kad šliubai be kunigo benedikcijos būtų nelegalūs, neteisėti, yra tuščias tvirtinimas nieku nepamatuotas.

K. R.

PAL. ONA-KATARINA EMMERICH.

(Γąsa)

Ona-Katarina — vienuolė.

Onos-Katarinos karštas troškimas stoti vienuolijon išsipildė. 1802 metais del jos nepaprasto dievotumo Seserys Augustijankos priėmė ją į vienuolią drauge su vargonininko dukterimi, Kljara Sentgeniute. Atlikus vienų metų noviciją, Ona-Katarina buvo prileista prie apžadų lapkričio 13 d., 1803 m. Darant apžadus nepaprastas džiaugsmas apėmė jos širdį; veidas žibėjo įstabia šviesa del vidujinės sielos linksmybės, kad ji liko Jėzaus Kristaus sužadotinė. Ji pati vėliau sakė: “Visiškai atsidaviau savo dangiškam Sužadotiniui, kad Jis darytų su manimi, kas Jam patinka.”

Po apžadų Ona-Katarina dar labiaus stengėsi įtikti Savo Sužadotiniui, lavindamasi kuotobuliausiai dorybėmis, kurios ypač yra reikalaujamos nuo vienuolinio luomo. Ji mylėjo Jėzų užvislabiausiai, del Jėzaus seseris, su kurio mis gyveno ir visus žmones.

Apie jos gyvenimą vienuolyne taip rašo gerb. kun. de-

kanas Overbergas: "Ona-Katarina visuomet buvo taiki, labai rami, pasielgimuose nusižeminusi, vengė barnių, o patarnauti kitiems buvo labai greita."

1811 m. vienuolynas, kurioje gyveno pal. Ona-Katarina, buvo uždarytas. Palaiminta Emmerich taip tuomi susirupino, kad sunkiai susirgo. Sergančią Katariną pergabenta į namus našlės Roters Dylmene.. Ligonis atrodė taip susilpnėjusi, kad buvo pakviestas kun. Limbergas, dominikonas, kuris aprupino ją paskutiniaisiais šv. Sakramentais.

Tačiau pal. Katarina dar ilgus metus sirgo, kentėdama įvairių sopulių.

Nepaprastos dovanos.

Dvyliką metų išgulėjo pal. Ona-Katarina lovoje, sunkiai kentėdama ir įvairių sopulių spaudžiama.

Bet palaimintoji papuošė tą savo ilgą ligą gražiomis dorybėmis. Ji buvo be galo kantri, nusižeminusi ir maža kuomi pasitenkanti.

Už tai Viešpats Jėzus teikėsi savo ištikimą ir nusižeminusią tarnaitę apdovanoti nepaprastomis malonėmis.

Ji buvo stebuklingu budu paženklinta Jėzaus Kančios žymėmis ir gavo nepaprastų regėjimų ir apreiškimų, kurie parodo, kaip giliai buvo pal. Katerina pažinusi tikėjimo paslaptis.

Jėzaus Kančios Žymės. Pal. Ona-Katarina buvo paženklinta Jėzaus Kančios rankų; kojų ir šono žaizdomis ir erškėčių vainiko ant galvos žymėmis.

Paskutinis, erškėčių vainiku pažymėjimas, neatkreipė taip dėmes kitų, nes palaimintoji mokėjo tai dėl savo nusižeminimo paslėpti, nuolat turėdama apgaubtą galvą. Tik dvasiškai valdžiai pareikalavus ji savo paslaptis atidengė.

Visai kitaip buvo su rankų, kojų ir šono žaizdomis. Jos sukėlė didelį triukšmą katalikų ir nekatalikų tarpe. Del jų padaryta daug įvairių tardymų.

Įvyko tai Gruodžio 29 d., 1812 m. [Tą dieną po pietų palaimintoji pasikėlė iš lovos pasimelstų. Maldos metu ji tapo pagauta dvasios pakėlimo.

Tuo tarpu į kambarėlį įėjo šeimininkės Roters duktė. Ji pamatė, kad iš ligonies delnų kraujas teka. Manydama, kad pal. Katarina kurs nors užsigavusi ir susižeidusi; ji paklausė ligonies, kas čia būtų. Bet palaim. Katarina prašė niekam apie tai nesakyti.

Gruodžio 31 d. tėv. Limbergas atnešė palaimintojai Šv. Komuniją ir pirmą kartą pastebėjo žaizdas ant jos rankų, iš kurių kraujasėjo.

Palaimintoji meldė kunigo: "Tėve, apie tai niekam nevalia žinoti. Tai turi likti mūsų tarpe, nes kitaip susilauksime daug nesmagumų."

Kun. Limbergas pažadėjo tylėti. Katarina labai dėl to džiaugėsi ir rupinosi, kiek galima, slėpti žaizdas nuo svetimų.

Nelaimėi sužinojo apie tai Kliara Sentgeniutė, Katarinos draugė, ir visa paslaptis išėjo aikštėn.

Vietinis kun. Dekanas Sousing Su Dylmeno gydytojais Vedeneru ir Krauthausenu ir Katarinos nuodėmklausiu padarė tuojaus tardymą ir jo pasekmės buvo Kovo 25 d., 1813 m. praneštos Dvasiškajai Valdžiai.

Po trijų dienų atvyko į Dylmeną Vyskupo atstovas generalis vikaras Kl. Auk. von Dzorte su gydytoju von Druffel ir iš nauja tyrė visą dalyką.

Tyrinėjimas parodė, kad žaizdos, kurios apsireiškė ant

Katarinos rankų, kojų ir šono, tikrai yra atgamtinio pobūdžio. Be to, paaikškėjo pal. Onos-Katarinos nepaprastas paklusnumas ir jos stebėtina kantrybė.

Šešiais metais vėliau pasaulinė valdžia, norėdama įrodyti, buk čia esama kokios sukybės, irgi darė griežtų tardymų. Šis tyrinėjimas tęsėsi 20 dienų ir buvo labai nemalonus dievobaimingai ir kukliai mergaitei.

Pasekmės gi buvo tokios, kad ir pasaulinė valdžia turėjo pripažinti žaizdų tikrumą ir jų ne gamtinę priežastį.

(Bus daugiau).

KATALIKŲ PASAULYJE.

Šv. Tėvo laikomos Mišios bus girdimos visam pasauly.

Roma. Šv. Tėvas patvirtino projektą pastatyti Vatikanos sodnuose galingą radio stotį. Tos stoties pagelba popiežius, laikydamas mišias, galės buti girdimas viso pasaulio katalikų.

Katalikų vyskupų suvažiavimas atidedamas.

..Eilvezė. Pranešimu iš Romos, 1924 metais buvęs numatytas viso pasaulio katalikų vyskupų suvažiavimas atidedamas 1926 metams.

Vokietijoje katalikų įtaka auga.

Vokietijoje katalikai pripažįsta, kad jų socialė ir politinė įtaka išsivystė iš jų Centro partijos per savus laikraščius. Platinimas gerų katalikiškų laikraščių dabar jų svarbiausia užduotis, norint laimėti kovą. Kova mūsų am-

žiuje yra vien ar už ar prieš tikėjimą į Dievo apreikštas tiesas. Tai kad būtų kiekvienoj katalikų šeimynoj katalikiškas laikraštis skaitomas! Jis šeimynai yra geriausias draugas. Ir mes galime nuo vokiečių katalikų šiuo žvilgsnių pasimokyti.

Misijonoriai pas Eskimosus.

Katalikų misijos kas kartą plinta didyn. Nepamiršti tėviškos šventojo Sosto globos ir Eskimosai, šiauriniame žemės ašigaly gyvenantieji. Jau ten dirbama nuo 1860 m. Maskenzie; paupiu nuo 1873 tolyn į šiaurę į Aleskos pusę iki Beringo jurai; 1911 m. pasiekė misijonoriai Karibos ežerą ir kitas vietas. Tą šventą darbą atlieka pasišventę Dievo garbei ir artymo naudai vienuoliai.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. M. Bukauskui, Iland. — Tamstos klausimus gavome. Atsakymai tilps vėliau.

J. M. B. Vėjo Rateliui, Cicero, Ill. — Tamstos laiškelį su klausimais gavome. Atsakysime iš eilės truputį vėliau.

“LAIVO” KONTESTAS.

JEI NORI LAIMĖTI

stok į “Laivo” kontestą!

Dovanos yra šitokios:

1-oji	vertės	\$120
2-oji	100
3-oji	45
4-oji	20
5-oji	10
6-oji	5

Viso \$300

Kas iki Gegužės 1 d. š. m. surinks naujų “Laivo” prenumeratorių daugiausiai, gaus 1-ą dovaną, kas mažiau, mažesnę ir taip toliau iš eilės.

Tuotarpu pirmą vietą konteste užima vis dar p. J. Jozapaitė. Ji turi balsų 1975.

Vyrai! neapsileiskite! Pasistengkite pavyti, o net pralenkti p. J. Jozapaitę.

Į Konstestą stojo dar vienas darbuotojas Jonas Čaponis.

Atsiliepkite kiti!

“Laivo” Kontesto Komitetas.

